

Η αναιδής Αριστερά και η ντροπαλή «Αριστερά»

► Του **ΤΑΣΟΥ ΠΑΠΠΑ**

ΤΑ ΚΑΛΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ για την Αριστερά έρχονται ξανά από τη Λατινική Αμερική. Στην Ουρουγουάη η σκυτάλη περνάει από τον Μουχίκα, τον λαοφιλή πρόεδρο των φτωχών, στον Ταμπαρέ Βάσκες. Τα τελευταία χρόνια σε αρκετές χώρες αυτής της ηπείρου τα κόμματα και τα μέτωπα της ριζοσπαστικής Αριστεράς κερδίζουν τις εκλογικές μάχες με άνετες πλειοψηφίες και εφαρμόζουν προγράμματα που μειώνουν τη φτώχεια, τις ανισότητες και τον αναλφαβητισμό, πετυχαίνοντας, αλλού περισσότερο, αλλού λιγότερο, ρυθμούς ανάπτυξης αδιανόητους για κάποιες ευρωπαϊκές χώρες.

ΤΟ ΕΝΤΥΠΩΣΙΑΚΟ ΕΙΝΑΙ ότι τα καταφέρνουν μέσα σ' ένα κατάφωρα εχθρικό περιβάλλον και χωρίς εκπτώσεις στις δημοκρατικές διαδικασίες. Απέναντί τους έχουν: ισχυρούς πολιτικούς αντίπαλους με τεράστιο οικονομικό εκτόπισμα (σχεδόν όλοι οι υποψήφιοι της Κεντροδεξιάς είναι εκατομμυριούχοι), τους μιντιακούς ομίλους που ελέγχονται από την ολιγαρχία του πλούτου, τις πολυεθνικές που δεν κρύβουν την οργή τους γιατί χάνουν τα κερδοφόρα ερείσματα τους σε μια περιοχή που ήταν γι' αυτές ξέφραγο αμπέλι και, βεβαίως, τις ΗΠΑ που κάποτε έκαναν κουμάντο στην «πίσω αυλή τους» με dotés κυβερνήσεις, στρατιωτικά πραξικοπήματα και παρακρατικές συμμορίες. Και ενώ οι δυνάμεις της συντήρησης δυσφορούν μ' αυτήν την κατάσταση, που τους χαλάει τη συναινετική σούπα και μέσω των δικτύων ενημέρωσης συκοφαντούν τις αριστερές κυβερνήσεις, υπάρχουν κόμματα και διανοούμενοι που, αν και δηλώνουν ότι βρίσκονται στον αντίποδα του νεοφιλελευθερισμού, συμπεριφέρονται με έκδηλη αμχανία απέναντι στο φαινόμενο, όταν δεν ασκούν ισοπεδωτική κριτική.

ΘΑ ΠΕΡΙΜΕΝΕ ΚΑΠΟΙΟΣ από ανθρώπους που κινούνται στην περιοχή του προοδευτικού τόξου να στηρίζουν με ενθουσιασμό τα λαϊκά μέτωπα, αντλώντας ιδέες και παραδείγματα που θα μπορούσαν να ωφελήσουν και την ευρωπαϊκή Αριστερά. Αντιθέτως, χαρακτηρίζουν λαϊκιστές και δημαγωγούς τους ηγέτες, υπερτονίζουν τα λάθη και τις υπερβολές των κυβερνήσεων, αποσιωπούν τα επιτεύγματά τους και δυστυχώς κλείνουν τα μάτια στις μεθοδεύσεις των πτηνών και του αμερικανικού παράγοντα, που, παρά την ήττα τους στις κάλπες, επιχειρούν να ανατρέψουν την κατάσταση με δόλια μέσα. Τους ξενίζει, αν δεν τους ενοχλεί, το γεγονός ότι εκτός από τους αντιπροσωπευτικούς θεσμούς στις χώρες αυτές έχουν εγκαθιδρυθεί και λειτουργούν αμεσοδημοκρατικοί κόμβοι, με τους πολίτες να συμμετέχουν ενεργά στη διαμόρφωση των πολιτικών. Επί της ουσίας, πρόκειται για τη διαφορά ανάμεσα στην εικονοκλαστική, ανάγωγη, λαϊκή Αριστερά και τη φιλήσυχη, ντροπαλή, καθιστή Αριστερά. Η πρώτη το παλεύει. Η άλλη βολεύεται στον ρόλο του κομπάρσου.